

K O N V E N C I J A, **pripravljena na podlagi člena K.3(2)(c) Pogodbe o** **Evropski uniji, o boju proti korupciji uradnikov** **Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic** **Evropske unije**

VISOKE POGODBENICE te konvencije, države članice Evropske unije SO SE – OB SKLICEVANJU na Akt Sveta Evropske unije z 26. maja 1997,

KER države članice štejejo izboljšanje pravosodnega sodelovanja v boju proti korupciji za zadevo skupnega interesa v okviru sodelovanja iz naslova VI Pogodbe;

KER je z Aktom z dne 27. septembra 1996 Svet pripravil protokol, namenjen predvsem boju proti korupciji državnih uradnikov in uradnikov Skupnosti, ki škoduje ali bi lahko škodovala finančnim interesom Evropskih skupnosti;

KER je zaradi izboljšanja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah med državami članicami treba nadgraditi omenjeni protokol in pripraviti konvencijo zoper dejanja korupcije uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic na splošno;

V ŽELJI zagotoviti enotno in učinkovito uporabo te konvencije v celotni Evropski uniji – DOGOVORILE O NASLEDNJEM:

Člen 1

Opredelitve

Za namene te konvencije:

- a) »uradnik« pomeni uradnike Skupnosti ali državne uradnike, vključno z državnimi uradniki druge države članice,
- b) »uradnik Skupnosti« pomeni:
 - osebo, ki je uradnik ali druge vrste delavec v skladu s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropskih skupnosti ali s Pogoji za zaposlovanje drugih uradnikov Evropskih skupnosti,
 - osebo, ki jo v Evropske skupnosti pošljejo države članice ali kateri koli javni ali zasebni organ, in ki opravlja funkcijo, enakovredno funkciji uradnikov ali drugih uradnikov Evropskih skupnosti. Člani organov, ustanovljenih v skladu s pogodbami o ustanovitvi Evropskih skupnosti, in zaposleni delavci v teh organih se štejejo za uradnike Skupnosti, v kolikor zanje ne veljajo Kadrovski predpisi za uradnike ali Pogoji za zaposlovanje drugih uradnikov Evropskih skupnosti;
- c) »državni uradnik« se za namene uporabe kazenskega prava države članice, v kateri zadevna oseba opravlja svojo funkcijo, razlaga v skladu z definicijo izraza »funkcionar« ali »državni uradnik« v nacionalnem pravu te države članice.

V primeru sodnega postopka proti uradniku države članice, ki ga sproži druga država članica, ta ni dolžna upoštevati definicije »državnega uradnika«, razen če ni enaka kot v njenem nacionalnem pravu.

Člen 2

Pasivna korupcija

1. Za namene te konvencije je pasivna korupcija preišljeno dejanje uradnika, ki za dejanje ali opustitev dejanja s področja svojega dela ali pri izvajanju svojih funkcij, ki je

v nasprotju z njegovimi uradnimi dolžnostmi, neposredno ali preko posrednika zahteva ali prejme kakršno koli korist zase ali za tretjo osebo, ali sprejme obljubo takšne koristi.

2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da se ravnanje iz odstavka 1 obravnava kot kaznivo dejanje.

Člen 3

Aktivna korupcija

1. Za namene te konvencije je aktivna korupcija preišljeno dejanje katere koli osebe, ki uradniku za dejanje ali opustitev dejanja s področja njegovega dela ali pri izvajanju njegovih funkcij, ki je v nasprotju z njegovimi uradnimi dolžnostmi, neposredno ali preko posrednika obljubi ali da kakršno koli korist zanj ali za tretjo osebo.

2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da se ravnanje iz odstavka 1 obravnava kot kaznivo dejanje.

Člen 4

Asimilacija

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da se v njenem kazenskem pravu opisi dejanj iz členov 2 in 3, ki jih pri izvajanju svojih funkcij storijo ali so storjena zoper vladne ministre, izvoljene člane domov parlamenta, člane najvišjih sodišč ali člane računskega sodišča, na enak način uporabljajo tudi v primerih, ko pri opravljanju svojih dolžnosti takšno dejanje storijo ali so storjena zoper člane Komisije Evropskih skupnosti, Evropskega parlamenta, Sodišča Evropskih skupnosti in Računskega sodišča Evropskih skupnosti.

2. Če država članica sprejme posebne predpise za dejanja ali opustitve, za katera so vladni ministri odgovorni zaradi svojega posebnega političnega položaja v tej državi članici, za te predpise odstavek 1 tega člena ne velja, pod pogojem, da država članica zagotovi, da so člani Komisije Evropskih skupnosti zajeti v kazenskih predpisih za izvedbo členov 2 in 3.

3. Odstavka 1 in 2 pa ne vplivata na predpise, ki veljajo v posamezni državi članici glede kazenskih postopkov in določitve pristojnega sodišča.

4. Ta konvencija se glede odvzema imunitete uporablja v skladu z ustreznimi določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti, Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, statuta Evropskega sodišča in besedil, sprejetih za njihovo izvajanje.

Člen 5

Kazni

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da se za ravnanje iz členov 2 in 3 ter sodelovanje in ščuvanje k takšnemu ravnanju predpiše učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, vsaj za najhujša dejanja pa tudi kazni, ki vključujejo odvzem prostosti in s tem tudi izročitev.

2. Odstavek 1 ne vpliva na uporabo disciplinskih ukrepov, ki jih lahko pristojni organi izrečejo državnim uradnikom ali uradnikom Skupnosti. Pri določanju kazni lahko državna kazenska sodišča v skladu z načeli nacionalnega prava upoštevajo disciplinske kazni, ki so bile osebi za ista dejanja že izrečene.

Člen 6

Kazenska odgovornost vodilnih delavcev v podjetjih

Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da lahko v primerih korupcije iz člena 3 vodilne delavce v podjetjih ali osebe, ki imajo pooblastila za sprejemanje odločitev ali nadzor v podjetjih, v skladu z načeli, opredeljenimi v nacionalnem pravu, kot kazensko odgovorne v imenu podjetja prijavijo podrejeni delavci.

Člen 7

Sodna pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, da uveljavi svojo pristojnost za kazniva dejanja, ki jih kot taka opredeli v skladu z obveznostmi na podlagi členov 2, 3 in 4, če:

- a) je bilo kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju;
- b) je storilec kaznivega dejanja njen državljan ali uradnik;
- c) je bilo kaznivo dejanje storjeno zoper osebo iz člena 1 ali zoper člana katere od institucij Evropske skupnosti iz člena 4(1), ki je hkrati njen državljan;
- d) če je storilec kaznivega dejanja uradnik Skupnosti, ki dela za katero od institucij Evropske skupnosti ali organa, ustanovljenega v skladu s pogodbami o ustanovitvi Evropskih skupnosti, ki ima sedež v tej državi članici.

2. Vsaka država članica lahko v obvestilu iz člena 13(2) izjavi, da ne bo uporabljala ali da bo uporabljala samo v določenih primerih ali pod določenimi pogoji eno ali več pravil glede pristojnosti iz odstavka 1(b), (c) in (d).

Člen 8

Izročitev in sodni pregon

1. Vsaka država članica, katere pravo ne predvideva izročitve njenih državljanov, sprejme vse potrebne ukrepe, da uveljavi svojo sodno pristojnost za kazniva dejanja, ki jih je kot taka opredelila v skladu z obveznostmi iz členov 2, 3 in 4 in ki jih storijo njeni državljanji izven njenega ozemlja.

2. Če se za državljana določene države članice domneva, da je v drugi državi članici storil kaznivo dejanje, ki je bilo kot tako opredeljeno v skladu z obveznostmi iz členov 2, 3 in 4, in če ta država članica osebe ne izroči drugi državi članici na podlagi državljanstva, je vsaka država članica zaradi morebitnega pregona dolžna zadevo predložiti svojim pristojnim organom. Za potrebe pregona se spise, podatke in dokaze v zvezi s kaznivim dejanjem pošilja v skladu s postopki iz člena 6 Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957. Državo članico prosilko se obvesti o začetku pregona in o izrečeni sodbi.

3. Za namene tega člena se izraz »državljan« države članice tolmači v skladu z vsako izjavo te države članice na podlagi člena 6 (1)(b) Evropske konvencije o izročitvi in v skladu z odstavkom 1(c) omenjenega člena.

Člen 9

Sodelovanje

1. Če kateri koli postopek v zvezi s kaznivim dejanjem, ki je bilo kot tako opredeljeno v skladu z obveznostmi iz členov 2, 3 in 4, zadeva najmanj dve državi članici, ti državi

učinkovito sodelujeta pri preiskovanju, pregonu in izvršitvi izrečene kazni, na primer, z medsebojno pravno pomočjo, izročitvijo, prenosom postopka ali z izvršitvijo sodbe, izrečene v drugi državi članici.

2. Če ima sodno pristojnost in možnost za dejanski pregon kaznivega dejanja na podlagi istih dejstev več kot ena država, države članice sodelujejo pri odločitvi, katera od njih bo kazensko preganjala storilca ali storilce z namenom, da se po možnosti pregon prepusti eni sami državi članici.

Člen 10

Ne bis in idem

1. Države članice v svoji kazenskem pravu uporabljajo načelo ne bis in idem, po katerem se osebe, proti kateri je bil sodni postopek v določeni državi članici zaključen, ne more za ista dejanja sodno preganjati v drugi državi članici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po pravu države, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.

2. Država članica lahko v obvestilu iz člena 13(2) izjavi, da je odstavek 1 tega člena ne zavezuje v enem ali v več naslednjih primerih:

- a) če so bila dejanja, za katera je bila izrečena sodba v tujini, v celoti ali deloma storjena na njenem ozemlju; v zadnjem primeru ta izjema ne velja, če so bila ta dejanja storjena deloma na ozemlju države članice, v kateri je bila izrečena sodba;
- b) če dejanja, za katera je bila izrečena sodba v tujini, predstavljajo kaznivo dejanje zoper varnost ali druge enako temeljne interese te države članice;
- c) če je dejanja, za katera je bila izrečena sodba v tujini, storil uradnik te države članice kot kršitev svojih uradnih dolžnosti.

3. Če država članica za ista dejanja uvede nadaljnji pregon osebe, zoper katero je bil sodni postopek v drugi članici že končan, se vsakršen odvzem prostosti v tej državi članici za ista dejanja všteje v izrečeno kazen. V obsegu, ki ga predvideva nacionalno pravo, se upoštevajo tudi kazenske sankcije, pri katerih prostost ni bila odvzeta, če so bile izvršene.

4. Izjeme, ki so predmet izjave iz odstavka 2, pa ne veljajo, če zadevna država članica v zvezi z istimi dejanji zaprosi drugo članico za kazenski pregon ali za izročitev osebe.

5. Ta člen ne vpliva na dvostranske ali večstranske sporazume, ki so jih s tem v zvezi sklenile države članice oziroma na morebitne izjave v zvezi s tem.

Člen 11

Notranji predpisi

Nobena določba te konvencije ne preprečuje državam članicam, da sprejmejo strožje notranje predpise kot so obveznosti iz te konvencije.

Člen 12

Sodišče

1. Spore med državami članicami glede razlaganja ali uporabe te konvencije, ki jih ni mogoče rešiti z dvostranskimi dogovori, na začetni stopnji rešuje Svet po postopku iz naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, da bi se dosegla rešitev. Če rešitve ni mogoče doseči v šestih mesecih, lahko katera koli stranka v sporu zadevo predloži Sodišču Evropskih skupnosti.

2. Katera koli stranka v sporu lahko Sodišču Evropskih skupnosti predloži tudi vse spore med eno ali več državami članicami in Komisijo Evropskih skupnosti glede člena 1, razen točke (c), ali členov 2, 3 in 4, če se nanašajo na vprašanje prava Skupnosti ali finančne interese Skupnosti, ali na člane ali funkcionarje institucij ali organov Skupnosti, ustanovljenih v skladu s pogodbami o ustanovitvi Evropskih skupnosti, ki jih ni mogoče rešiti s pogajanji.

3. Katero koli sodišče države članice lahko zaprosi Sodišče za predhodno odločanje glede razlage členov 1 do 4 in členov 12 do 16, ki se pojavi med postopkom pred tem sodiščem in ki se nanaša na izvajanje funkcij članov ali uradnikov institucij ali organov Skupnosti, ustanovljenih v skladu s pogodbami o ustanovitvi Evropskih skupnosti, če meni, da je za izrek sodbe potrebna odločitev o tem vprašanju.

4. Pristojnost Sodišča, ki jo predvideva odstavek 3, mora zadevna država članica sprejeti z ustrežno izjavo v tem smislu, ki jo da ob notifikaciji, predvideni v členu 13(2) ali kadar koli kasneje.

5. Država članica lahko v izjavi iz odstavka 4 možnost, da se Sodišče zaprosi za predhodno odločanje, omeji na tista sodišča, zoper odločitve katerih po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva.

6. Uporabljata se Statut in Poslovnik Sodišča Evropskih skupnosti. V skladu s tema dvema dokumentoma ima vsaka država članica ali Komisija, ne glede na to ali je podala izjavo v skladu z odstavkom 4 ali ne, pravico, da za zadeve iz odstavka 3 Sodišču predloži obrazložitev zadeve ali pisne pripombe.

Člen 13

Začetek veljavnosti

1. To konvencijo morajo države članice sprejeti v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

2. Države članice pošljejo generalnemu sekretarju Sveta Evropske unije obvestilo o zaključku postopkov, ki so v skladu z njihovimi ustavnimi pravili potrebni za sprejetje te konvencije.

3. Konvencija začne veljati 90 dni po tem, ko zadnja država članica pošlje uradno obvestilo iz odstavka 2.

4. Dokler ta konvencija ne začne veljati, lahko vsaka država članica v obvestilu iz odstavka 2 ali kadar koli kasneje izjavi, da ta konvencija, razen člena 12, zanjo velja v odnosih s tistimi državami članicami, ki dajo enako izjavo. Za državo članico, ki da takšno izjavo, začne ta konvencija veljati prvi dan meseca po poteku devetdeset dni od deponiranja njene izjave.

5. Država članica, ki ne da izjave iz odstavka 4, lahko uporablja to konvencijo v odnosu do drugih držav članic na podlagi dvostranskih sporazumov.

Člen 14

Pristop novih držav članic

1. Ta konvencija je odprta za pristop vsem državam, ki postanejo članice Evropske unije.

2. Besedilo te konvencije je v jeziku države, ki želi pristopiti, in ga pripravi Svet Evropske unije, enako verodostojno.

3. Listine o pristopu so deponirane pri depozitarju.

4. Za vsako državo, ki pristopi h konvenciji, začne ta veljati 90 dni po deponiranju njene listine o pristopu ali na datum začetka veljavnosti te konvencije, če že ni začela veljati po poteku navedenega roka 90 dni.

5. Če konvencija v času deponiranja listine o pristopu še ni začela veljati, se za pristopne države uporablja člen 13(4).

Člen 15

Pridržki

1. Pridržki niso dovoljeni, razen tistih iz členov 7(2) in 10(2).
2. Vsaka država članica, ki izrazi pridržek, ga lahko kadar koli v celoti ali deloma umakne z obvestilom depozitarju. Umik pridržka začne veljati na dan, ko depozitar prejme takšno obvestilo.

Člen 16

Depozitar

1. Depozitar te konvencije je generalni sekretar Sveta Evropske unije.
2. Depozitar v Uradnem listu Evropskih skupnosti objavi informacijo o vsakem sprejetju in pristopu, o vsaki izjavi in pridržku in o vsakem drugem obvestilu v zvezi s to konvencijo.

V potrditev tega so pooblaščenca lastnoročno podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Bruslju šestindvajsetega maja tisoč devetsto sedemindevetdeset v enem izvorniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, holandskem, irskem, italijanskem, nemškem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna, izvornik pa je deponiran v arhivu generalnega sekretariata Sveta Evropske unije.

Zakon o ratifikaciji konvencije, pripravljene na podlagi člena k.3(2)(c) pogodbe o Evropski uniji, o boju proti korupciji uradnikov evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije je bil objavljen v : Uradni list RS, št.82/04.